

octavo-formaat. Als in september 1888 tot een quarto-formaat wordt overgegaan, krijgt Jean hierin zijn vaste rubriek „Uit de Maasstad”, waarin hij maandelijks de te Rotterdam gegeven stukken beoordeelt. Hij noemt zich echter Jean Valjean.

Zo heet de hoofdpersoon in de beroemde roman van Victor Hugo „Les Misérables”, waarmee in zijn tijd nog veel wordt gedweept.¹⁾

Er verschijnen van zijn hand een aantal vrije vertalingen van Franse toneelstukken, meest blijspelen, nu en dan met succes opgevoerd. Ook de Rotterdamse Nieuwjaarswens van Kloris en Roosje, die hij enige malen samen met zijn vriend W. H. Croockewit schrijft, oogst succes. Zijn bundel „Schetsen” kunnen wij nu moeilijk meer genieten. Van grotere waarde is zijn belangstelling voor de opleiding van toneelspelers, wat dan in ons land nog maar al te zeer een gebied van proefnemingen is. Hij wordt lid van de Commissie van Beheer en Toezicht op de Tooneelschool²⁾ en neemt als jury-lid actief deel aan de examens. Weldra wordt hij secretaris van de afdeling Rotterdam en penningmeester van het Hoofdbestuur van het Nederl. Tooneelverbond.

In een artikel „Optreden van leerlingen der Tooneelschool” maakt Jean Valjean op 4 april 1890 voor ’t eerst melding van Mej. Alida Klein, die dan nog geen 17 jaar is: „De meening over deze leerling, die de school spoedig hoopt te kunnen verlaten, luidde beslist gunstig”. (Ook in juli 1888, als ze pas 15 jaar is, kreeg zij al een eervolle vermelding voor het blijspel, als élève van de 4de klasse der Tooneelschool). Haar eerste optreden heeft dit jaar in Den Bosch plaats, als zij moet invallen voor Mevr. Beersmans in „Vorstenschool”. Valjean heeft de grootste belangstelling voor haar en schrijft in 1891 een éénacter, getiteld „Ida”, die hij aan haar opdraagt. Op 5 januari 1892 wordt door de Vereenigde

1) Deze Jean Valjean is eerst een door het noodlot opstandig geworden natuur, die echter getroffen wordt door ondervonden goedheid en voortaan daarnaar wil leven. Zijn verdere geschiedenis is een opeenvolging van zelfopoffering en daardoor van zedelijke groei. Hij ontfermt zich o.a. over een in de steek gelaten jonge moeder en later over haar dochtertje. Voor de laatste brengt hij zijn grootste offer; hij kan niet zonder haar. Hij gaat heen, om haar geluk niet in de weg te staan; als zij hem vindt, is hij stervende...

2) Opgericht in 1867 te Amsterdam door het Nut, in 1874 overgenomen door het Ned. Tooneelverbond.